

BÓDÁS JÁNOS:

Ki van jelölve a helyed

(részlet)

Azért van síró, hogy vigasztald,
és éhező, hogy teríts asztalt.
Azért van seb, hogy bekösse kezed.
Vak, elhagyott azért van, hogy vezesd.
Azért van annyi árva, üldözött,
hogy oltalmat leljen karod között.
Azért roskadnak más vállai,
hogy terhüket te segíts hordani.
Az irgalmat kínok fakasztják,
s mélység felett van csak magasság.
Ha más gyötrődik, vérzik, szenved,
azért van, hogy te megmutathasd:
mennyi szeretet van benned.

NE FÉLJ, CSAK HIGGY! MÁRK 5, 36

Szerkesztette:

Haris Szilárd +421 908 549 726 Szlovákiai Református Keresztyén Egyház
Diakóniai Központja,

Jóköaiho 34. Komárno 945 01. www.refdiakonia.sk; Email:

**A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ DIAKÓNIAI KÖZPONTJA
GONDOZÓI SZOLGÁLATÁNAK HÍRLEVELE**

„A megrepedt nádszálát nem törí össze...”

„Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy nyisd meg a szemüket.” (ApCsel 26,18) – ezzel az igével felvértezve keltünk útra 26-án Dunaszerdahely felé. Célunk volt, hogy a szolgálatba újonnan bekerült, és már régóta igénybe vevő gondozottakat meglátogassunk. Bár a fenti ige első hallásra úgy hangzik, és úgy értendő, hogy mi viszünk valamilyen fontos üzenetet magunkkal, hiszen ez volt Pál apostol feladata is, azonban azt tapasztaltuk, hogy a beszélgetésekből és a megosztott élettörténetekből mi épültünk lelkiekben. Először, Kati nénihez mentünk Dunaszerdahelyre. A nyugdíjas tanárnő mesélt családjáról és hitéletéről. Elmondása szerint az egészségi állapota jobb is lehetne, de nem veszíti el jókedvét és kreativitását. Miután imádságos lélekkel búcsút vettünk Kati nénitől Csicsó felé vettük az irányt, ahol két olyan gondozottunk is lakik, akik kezdettől fogva igénybe veszik ezt a szolgálatot, de személyesen még nem találkoztunk. Ilonka néni elpanaszolta, hogy a változékony időjárás megviseli érzékeny vérnyomását. De büszkeséggel mutatta unokái fényképeit. Ezután Amália nénihez látogattunk el, akit az udvar rendezése közben találtunk. Kis idő múlva mindannyiunkat bezavarta a házba egy nyári zápor. A mindig dolgozó életet élő 86 éves vendéglátónk munkabírását jól mutatja, hogy csak annyit állapított meg, hogy ma már nem kell a kertet megöntözni. Komárom felé jövet még rövid időre megálltunk Imre bácsinál, aki agyvérzése után sem hagyja el magát, és a rádióból tájékozódik a világ eseményeiről.

(Folyt.)

Ábrahám Ilona és Haris Zsuzsanna, programkoordinátor

Az egész nap összefoglalásaként az az ige jutott eszünkbe Ézsaiás próféta könyvéből, hogy a “A megrepedt nádszalat nem töri össze, és a füstölgő mécsest nem oltja el.” (Ézs 42,3). Hiszen azok, akiket meglátogattunk, bár küzdenek mindenféle bajokkal, de még a nehéz helyzetekben is érzik Isten őrző kezét.

A jövőben további látogatásokat is tervezünk, hiszen ezek a találkozások minket is megerősítenek abban, hogy ezt a szolgálatot végezni Istennek tetsző, hasznos és szükséges. Kérésre is szívesen rendelkezésükre állunk lelkipásztori beszélgetésre, amennyiben felkeresnek minket a Diakóniai Központ elérhetőségein.

Gondozói képzés indul

A Diakóniai Központ újabb gondozói képzést hirdet önkéntesek számára **Nyugat- vagy Közép-Szlovákiában**. A képzés akkor indul, ha legalább tizen jelentkeznek. A konkrét helyszín a jelentkezések eloszlásától függ. A 220 órás tanfolyamot elvégzők az EU-ban érvényes gondozói tanúsítványt szerezhettek, és gondozhatnak a Diakóniai Központ gondozói szolgálatában.

Az érdeklődők a Diakóniai Központ emailcímén: diakoniai.kozpont@gmail.com vagy a következő telefonszámon jelentkezhetnek Haris Zsuzsannánál: +421905 740 081.

Értesítés

Értesítjük Önöket, hogy a Diakóniai Központ házi gondozói szolgálatának árjegyzéke 2017. szeptember 1.-étől megváltozik. Elküldjük Önöknek a szerződés kiegészítését és a frissített és érvényes árjegyzéket. A változtatás oka, hogy sor került a 2017. január 1. és 2017. június 30. között beérkezett hozzájárulások elszámolására és átértékelésére. Az összegzésből kitűnt, hogy a gondozás igénybe vevők hozzájárulása és a Gondozói Szolgálat Támogatására Kiírt Nemzeti Projektből származó támogatás együttesen nem fedezi a gondozói szolgálat biztosításának kiadásait. Igyekeztünk, és továbbra is igyekezni fogunk ezen szolgáltatás finanszírozására egyéb forrást találni, és így csökkenteni az igénylők önrészét. A városi és a községi hivatalok a gondozói szolgálatra a bevételükből különítenek el forrásokat, és így tudják csökkenteni a kliensek anyagi hozzájárulását. Számunkra ez azonban jelen pillanatban nem lehetséges. Tapasztalataink mindezek ellenére alátámasztják és megerősítik a gondozói szolgálat jelentőségét és szükségességét, melynek bizonyítéka az a gondozást igénylők várólistája. Szívből reméljük, hogy az árjegyzék megváltoztatása nem lesz oka a szolgálat befejezésének.

Végezetül kérjük Önt, hogy a szerződés-kiegészítéseket juttassa el a Diakóniai Központ irodájába. Ha kérdése merülne fel, felteheti személyesen a Központban, vagy az DK igazgatónőjénél, a következő telefonszámon: 0907067381.

Megértésüket és támogatásukat köszönjük.

Ibos Henriett, a Diakóniai Központ igazgatója

III. Zempléni Református Egyházmegyei Nap

A Zempléni Református Egyházmegye harmadik alkalommal szervezte meg az Egyházmegyei Napot, június 17-én ezúttal Bodrogszentesen. Az esemény a reformáció jubileumi éve kapcsán is különös jelentőséggel bírt, de a találkozón a bodrogszentesi felújított Árpád-kori református templom átadására is sor került.

A Zempléni Egyházmegyéhez tartozó reformátusokat a rossz idő sem tartotta vissza attól, hogy részt vegyenek az egész napos rendezvényen. A helyi lelkipásztor, Szopó Ferenc köszöntését követően a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke, Fazekas László hirdette az Isten ígését. Az áhitatot követően Fekete Vince főgondnok köszöntötte a jelenlévőket, majd Kendi Csaba, a Zempléni Egyházmegye esperese és Liszcai Gusztáv Bodrogszentes polgármestere osztotta meg gondolatait.

A reformáció jubileumára Balla Lajos fafaragó által készített emlékoszlop leleplezésére került sor. Ezt követően az ünnepség már a templomban folytatódott, hiszen az Árpád-kori református templom teljes külső felújítása valósult meg. A hálaadó alkalmat Géresi Róbert püspökhelyettes a 90. zsoltár versei alapján szölte.

A nagyszínpadon a délutáni program a kisdécsi ifjúsági előadásával kezdődött, akik Luther Márton és Kálvin János életét mutatták be. A figyelemfelkeltő előadást követően a gyülekezeti kórusok mutatkoztak be.

A kora estébe nyúló program utolsó előadójaként Mészáros János Eleket, a Csillag Születik televíziós tehetségkutató műsorból ismert református presbitert köszönthették a jelenlévők, akik a koncert zenei élményén túl bátorítást is nyerhettek a magyarországi vendég biznyságtételeit hallgatva.

A rendezvénye az egyházmegyéhez tartozó gyülekezetekből érkeztek a legtöbben, hogy találkozzanak, együtt legyenek, hálát adjanak, de más felekezetekből is voltak szép számmal jelenlévők. Az esemény szervezésekor célként fogalmazódott meg, hogy a református egyház ilyen módon a templom falain kívül is megmutatkozzon, s miközben ragaszkodik a biblíás alapokhoz, ajtót nyit a keresők felé, ilyen módon is betöltve küldetését.

Lengyel Erika és Lőrincz Ildikó

Pál apostol „nyavalyái”

„Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem. De ő azt mondta nekem: »Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm, erőtlenség által ér célhoz.«” (2Kor 12, 7-9)

Pált általában úgy ismerjük, mint a rendíthetetlen apostolt, aki kompromisszumok nélkül hirdette az evangéliumot minden népnek. Ez így is van, de a levelei bizonyos részei arra engednek következtetni, hogy még ennek a sokszor emberfeletti erővel bíró bibliai alaknak is megvoltak a maga gyengeségei, betegségei, nyavalyái.

Erre enged következtetni a fenti ige a Korintusiakhoz írt második levélből. Ha megfigyeljük a témát, amivel kapcsolatban az erőtlenségéről beszél, akkor azt látjuk, hogy első látásra szinte érthetetlen módon Pál az erőtlenségével dicsekszik. Ezek közül az egyik legnagyobb, hogy tövis adatott a testébe. A teológusok között vita van arról, hogy mit is jelentett igazából ez a tövis. Mivel pedig az apostol más helyén a Szentírásnak nem utal ezen hátrányára, nem tudjuk, hogy mire gondol pontosan. A témával foglalkozók közül többen gondoltak valamilyen krónikus betegsége, mások valamilyen visszatérő kísértésre, de egyikre sincs bizonyíték. De talán azért van ez így, mert nem is kell tudnunk mi volt az. Elég, hogyha az látjuk és tanuljuk meg Páltól, hogy hogyan hordozza ezt az erőtlenségét. Azt mondja, háromszor kérte az Urat, hogy vegye el, de nem vette. A Bibliába leírt sorokból viszont már az látszik, hogy az apostol megértette, hogy a tövissel Isten célja. Hiszen azt mondja, azért kaptam, hogy el ne bizakodjam. Pál tudta, hogy sok feladat bízott rá, és azt is tudta, hogy el kell végezni az evangélium szolgálatát. Többször megtapasztalhatta, hogy Isten szól rajta keresztül. Éppen ezért, Isten mindig emlékeztetni akarta őt arra, hogy csak azért végezheti az apostolság szolgálatát, mert az Úristen kegyelmes, és az Ő kegyelmével

kipótolja az emberi hiányosságokat és erőtlenségeket.

Pál apostolt úgy is ismerjük, mint a levélíró apostolt. A thesszalonikaiakhoz írott levél utolsó előtti verse azonban így hangzik: „A köszöntést én, Pál, saját kezemmel írom, ez a hitelesítő jel, minden levelemben, így írok.” (2Thessz 3,17) Miért, talán a többit nem saját kezével írta? Pál mondatából arra következtethetünk, hogy nem. De vajon miért nem? Arra nem gondolunk, hogy ne tudott volna írni, hiszen kora egyik legszínvonalasabb oktatásában részesült meg gyermekébe óta. Inkább arra következtethetünk, hogy rossz látása megakadályozta az írásban, ezért a leveleit diktálta. Egy másik helyen azt is megjegyzi, hogy nagy betűvel írja alá nevét. Mert ahogy írja is, ez a hitelesítő jel a levelein. Gondolhatnánk, hogy micsoda akadály volt ez az evangélium terjedése előtt. Olyan hátrányt jelenthetett, mint ma az, ha valaki nem tudja használni a számológépet. Nagyon sok munka elvégzéséhez már elengedhetetlenül szükséges. Többek között ennek az újságnak a megírásához is. De Pál akkor sem esett kétségbe, amikor nem tudott írni, mert talált testvéreket, akik írtak helyette. Azt azonban mindennél fontosabbnak tartotta, hogy hitelt adjon a szavainak, így saját kézzel írta alá leveleit.

Mi is gyakran keressük a mi saját nyavalyáink értelmét. Keressük az okokat. De a helyzet az, hogy Isten az indokot nem mindig adja tudtunkra, egyszerűen azért, mert az el van rejtve nála. De vegyünk példát Pál apostolról, aki megértette a baja célját. Nem kereste tovább az okot, hanem ahogy írta: „Ami mögöttem van azt elfelejtve, ami előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,14)

H.Sz.

Pál